

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט תשרי תש"פ
28 אוקטובר 2019

ת"פ 17-04-19242 מדינת ישראל נ' אלבלוי

תיק חיצוני: 144120/2017

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה מדינת ישראל – פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד אסיל אמון-קאסם

נגד

הנאשם חליל בן סלימאן אלבלוי
ע"י ב"כ עו"ד נועם אליגון ועו"ד ארז שלו

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות של אחזקת נשק ותחמושת, בניגוד לסעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בתאריך 02/04/17, בחיפוש שנערך במסגרת פעילות משטרתית יזומה, נתפס הנאשם מחזיק, בביתו, רובה סער מסוג קלאצ'ניקוב ושתי מחסניות המכילות קליעים, מוסלקים בתוך ארון בחדר השינה. עוד נאמר בכתב האישום המתוקן, כי את הנשק האמור – קיבל הנאשם מידי דודו, לפני מותו, בשנת 2000.

תחילה, כפר הנאשם באשמה והתיק נקבע לשמיעת ראיות, אך במועד ההוכחות - נערך בין הצדדים הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם ובעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן.

הסדר הטיעון שנערך – לא כלל הסכמות ענשיות, אך הנאשם הופנה, בהסכמת הצדדים, לשירות המבחן למבוגרים.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט תשרי תש"פ
28 אוקטובר 2019

ת"פ 17-04-19242 מדינת ישראל נ' אלבלוי

תיק חיצוני: 144120/2017

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, גיליון הרשעותיו של הנאשם. בשנת 2015, הורשע הנאשם בגין עבירה של אחזקת נשק קר – סכין – שלא כדין.

מטעם ההגנה – לא הוגשו ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 63 בעת עריכת התסקיר (כיום – 64), נישא לשתי נשים במדינת ישראל וכן לאשה נוספת – בירדן, ממנה, לטענתו, התגרש. לנאשם צאצאים מכל אחת מהנשים. הנאשם מחלק זמנו בין הארץ לבין ביקור משפחתו בירדן. בעבר – עבד כנהג מונית – מיניבוס, אך כיום אינו עובד ומתפרנס מקצבת נכות, מטעם המל"ל.

הנאשם תושב ירדן, אשר, בשנת 1992 זכה לאזרחות ישראלית, מפ"ח איחוד משפחות, לאחר שנישא בפעם השניה לאשה אזרחית ישראלית. כאן, נישא לאשה נוספת, שלישית במספר, שהיא, כיום – כבת 35.

לדברי הנאשם, הוא מוכר כ"שיד" ומשמש כמסייע לפתרון סכסוכים במגזר הבדואי, והעבירה הקודמת בה הורשע, היתה בשל כך שלבש גלימה ובה חגורה עם סכין (בדברו האחרון הסביר, כי המדובר בסכין מסוג "שבריה"), שהוא פריט לבוש המקובל על ידי שיכים.

בהתייחס לעבירה – נטל הנאשם אחריות על מעשיו וציין, כי פעל ברשלנות ובפזיזות, כאשר לא השיב הנשק לידי רשויות החוק.

שירות המבחן התרשם מניהול אורח חיים יציב ותקין ומהיעדרם של דפוסים אלימים או עברייניים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם פעל מתוך "חוסר הבנה" של חומרת העבירה וכי ההליך המשפטי שנקט נגד הנאשם, מהווה בעבורו גורם מרתיע ומציב גבולות.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט תשרי תש"פ
28 אוקטובר 2019

ת"פ 17-04-19242 מדינת ישראל נ' אלבלוי

תיק חיצוני: 144120/2017

שירות המבחן לא מצא נזקקות טיפולית.

בסיומו של התסקיר – בא שירות המבחן בהמלצה להסתפק בענישה בדרך של מאסר לריצוי בעבודות שירות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טענותיה לעונש בכתב (ת/4) וכן השלימה אותן על פה.

התביעה הדגישה הצורך להגן על שלום הציבור ועל בטחונו.

התביעה הדגישה, כי במקרה דנן – הוחזק נשק מסוג רובה סער וכן תחמושת.

התביעה טענה, כי הנאשם הוחזק במקום מגורים, מקום בו גם לקטינים היתה נגישות אליו.

התביעה טענה, כי כוחות המשטרה הגיעו לבית הנאשם לא באקראי, כי אם לאור מידע מודיעיני קונקרטי, שהצביע על אחזקת אמל"ח (הדבר גם בא ידי ביטוי בסעיף 2 לכתב האישום המתוקן, שם נאמר, כי החיפוש בוצע במסגרת פעילות יזומה).

התביעה טענה, כי המדובר ב"מכת אזור" של ממש ואף מכת מדינה וכי אותם כלי נשק בלתי חוקיים משמשים, בסופו של דבר, לפתרון סכסוכים בדרך של אלימות.

התביעה עתרה לקביעת מתחם ענישה כולל, הן בגין אחזקת כלי הנשק והן התחמושת, שינוע בין 30 עד 48 חדשי מאסר בפועל וכן להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה וקנס כספי מרתיע.

ההגנה טענה בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר כיום הוא בן 64 בקירוב וסובל ממחלות שונות (לא הוצגו מסמכים מאמתים).

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט תשרי תש"פ
28 אוקטובר 2019

ת"פ 17-04-19242 מדינת ישראל נ' אלבלוי

תיק חיצוני: 144120/2017

1 ההגנה טענה בנוגע לנסיבות, בהן הגיע הנשק לידי הנאשם, אשר לא רכש אותו אלא קיבל אותו מידי
2 דודו, וכן לכך, כי הנשק הוחזק אצלו כ-17 שנה, לטענתה - ללא שימוש.

3
4 ההגנה בקשה, כי בית המשפט ייקח בחשבון את התקופה בה שהה הנאשם במעצר וכן התקופה
5 הארוכה בה שהה בתנאים מגבילים.

6
7 ההגנה טענה, כי הענישה היא אינדיבידואלית, ועתרה לאמץ המלצת שירות המבחן.

8
9 בדברו האחרון, מסר הנאשם, כי קיבל הנשק מדודו ולא התכוון להשתמש בו.

10
11 עוד מסר, כי מתנגד לאלימות הפושה במגזר הערבי, לדבריו: "כל יום יש הרוגים ונשאים ילדים
12 (צ"ל: יתומים)".

13
14 הנאשם סיפר על התקופה, בה שהה בתנאים מגבילים ולדבריו – נמנע ממנו לעבוד לפרנסתו (הגם
15 שבשירות המבחן מסר, כי הוא נכה ומתפרנס מקצבה).

דיון והכרעה

16
17
18
19
20 אין צורך להכביר מילים על פוטנציאל הסיכון הנובע מהחזקת נשק חם קטלני, שלא כדין.

21
22 כלי הנשק עלול למצוא דרכו לפעילות שלילית, אם פלילית ואם נגד בטחון המדינה.

23
24 אחזקת נשק ותחמושת על ידי מי שלא נבדק, לא נמצא מתאים ולא הוכשר לכך, בתנאים שאינם
25 מבטיחים בידודו של הנשק מהסביבה (כיום מי שמחזיק נשק ברשיון נדרש לאפסנו בכספת מאובטחת,
26 מאחורי שני מנעולים), עלולה להביא לסיכון שלום הציבור, גם אם אין ראיות שהוחזק לצורך פעילות
27 שלילית, כמפורט לעיל.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט תשרי תש"פ
28 אוקטובר 2019

ת"פ 17-04-19242 מדינת ישראל נ' אלבלוי

תיק חיצוני: 144120/2017

בנוסף, החזקת נשק כאמור עלולה להביא לפגיעה בשלטון החוק ובנושאי שלטון החוק, הפועלים במסגרת תפקידם.

בפסק הדין ע.פ. 3288/14 מדינת ישראל נ' קריספל (פורסם במאגרים), נאמר:

בעל פומציאל ההרס הממון בכלי נשק, הכולל גם אפשרות לפגיעה עיוורת באנשים מן הישוב, מתפקידו של בית המשפט להרתיע אף מפני עבירת החזקת נשק שלא כדין. זאת, כדי לבלום את שרשרת העבירות בשלב ראשוני.

בפסק הדין ע.פ. 4945/13 סלימאן, נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים), נאמר:

... התגלגלותם של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלולה להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פלייליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין, גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פומציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות מומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד. [ההדגשה אינה במקור].

בשורה של פסקי דין נקבע, כי חומרת הסיכון הנשקף מעבירות אלה, מחייבת השתת עונשי מאסר בפועל בגין עבירות אלה וזאת גם כאשר המדובר, לכאורה, במי שמנהל אורח חיים נורמטיבי ואין לחובתו הרשעות קודמות. ראו רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

יוער כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העברין.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט תשרי תש"פ
28 אוקטובר 2019

ת"פ 17-04-19242 מדינת ישראל נ' אלבלוי

תיק חיצוני: 144120/2017

עוד ראו ע.פ. 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

אשר על כן משכבר נקבע הכלל לפיו ככלל יש לאסור את המבצעים עבירה זו, גם אם מדובר בעבירה ראשונה, מאחורי סורג וברית, ואילו אורך התקופה כלול בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה. (ההדגשה אינה במקור).

אשר למתחם הענישה, בפסק הדין עפ"ג 17-01-23419 מדינת ישראל נ' זניד ואח' (פורסם במאגרים), נדון ערעור המדינה בעניינם של שני משיבים, האחד - נתפס מחזיק אקדח בקוטר 9 מ"מ ביחד עם מחסנית ובה 17 כדורים; וכן רובה סער מאולתר דמוי M16 עם מחסנית ובה 28 כדורים; השני - נתפס מחזיק בשני אקדחים, גם כן בצירוף תחמושת. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שינוע בין 13 עד 30 חדשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק את שני האקדחים ומתחם שינוע בין 16 עד 36 חדשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק אקדח ורובה סער מאולתר.

ערעור המדינה התקבל בהסכמת הצדדים, תוך שהוחמרו עונשי המאסר שהושתו על המשיבים ל-26 ו-31 חדשי מאסר בפועל (בהתאמה). בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, אף מצא לציין, כי המתחמים שנקבעו על ידי בית משפט השלום נמוכים יתר על המידה.

בעקבות החלטת בית המשפט המחוזי בערעור זה, במקרה נוסף שנדון בסמוך לאחר מכן, קבע בית משפט השלום מתחם ענישה שינוע בין 13 עד 36 חדשי מאסר בפועל בגין החזקת כלי נשק מאולתר אחד מסוג תת מקלע בצירוף מחסנית ובה 10 כדורים. ראו ת.פ. 16-11-7544 מדינת ישראל נ' אלאסד (פורסם במאגרים). באותו מקרה, הושת על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, עונש מאסר בפועל בן 21 חדשים. ערעור שהוגש על גזר הדין – נדחה; ואף נקבע על ידי בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, כי העונש עומד במתחם ענישה ראוי. ראו עפ"ג 17-05-22885 אלאסד נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים).

בפסק הדין ע.פ. 13/4945 מדינת ישראל נ' סלימאן (פורסם במאגרים), אושר מתחם ענישה שינוע בין שנה ועד שלוש שנות מאסר, בגין החזקת כלי נשק בודד מסוג תת-מקלע קרל גוסטב וכן מחסנית וכדורים.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט תשרי תש"פ
28 אוקטובר 2019

ת"פ 17-04-19242 מדינת ישראל נ' אלבלוי

תיק חיצוני: 144120/2017

בית המשפט העליון ציין, כי ראוי לקבוע עונשים מרתיעים בגין עבירות אלה והעמיד המתחם שם בין 12 ועד 36 חדשי מאסר בפועל. אמנם, באותו מקרה הורשע המשיב גם בעבירה חמורה יותר, של נשיאת נשק, בניגוד לסעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

לפני כשנתיים, ניתן, בבית משפט זה, גזר דין, ת.פ. 16-12-32560 מדינת ישראל נ' אלסאריעה (פורסם במאגרים). שם, נדון נאשם בגין עבירה של נסיון להחזקת אקדח מסוג ברטה (העבירה תוקנה לנסיון, במסגרת הסדר טעון, בשל כך שהנשק לא היה תקין), וכן תת מקלע מאולתר, כשכלי הנשק הוחזקו בביתו של הנאשם שם, לעונש מאסר בן 20 חדשים בפועל. זאת, במסגרת מתחם כולל שנע בין 18 עד 42 חדשי מאסר.

בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, דחה בית המשפט המחוזי, הרכב אב"ד כב' הנשיאה ר' יפה-כץ, ערעור ההגנה על חומרת העונש.

מתחמים דומים נפסקו, לאחרונה, במספר גזרי דין שניתנו בנסיבות דומות. ראו ת.פ. 16-04-30406 מדינת ישראל נ' אבו עאמר; ת.פ. 18-01-65912 מדינת ישראל נ' אבו מדעם ואח'; ת.פ. 18-10-9569 מדינת ישראל נ' אלכדירי; ת.פ. 18-06-11098 מדינת ישראל נ' אלקורעאן (גזרי הדין פורסמו במאגרים).

לפני שנים ספורות, פורסמה הנחית פרקליט המדינה מס' 9.16 (מיום ג' אב תשע"ו – 07/08/16) בנוגע למדיניות הענישה בעבירות נשק, במסגרתה הונחתה התביעה הכללית לפעול לכיוון החמרת הענישה בעבירות אלה, לנוכח הסיכון הרב הנשקף מהן והאינטרס הציבורי במיגורן. התביעה הכללית הונחתה לדרוש מאסר בפועל לתקופה ממשית, גם כאשר המדובר בעבירה ראשונה. מבחינת מדרג החומרה, הוצבה החזקה של רובה סער או תת מקלע – ברמה אחת לפני הרמה החמורה ביותר ואילו אחזקת נשק קצר - אקדח - ברמה נמוכה יותר. לנוכח הפסיקה, שפורטה באותה הנחיה, הונחתה התביעה הכללית לטעון למתחם, שינוע בין שנתיים עד ארבע שנות מאסר בפועל בגין כל עבירה בודדת של החזקת רובה או תת מקלע; בין שנה לשלוש שנים בגין אחזקת נשק קצר מסוג אקדח; 6 חדשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, עד 6 חדשי מאסר בפועל ממש בגין אחזקת תחמושת.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט תשרי תש"פ
28 אוקטובר 2019

ת"פ 17-04-19242 מדינת ישראל נ' אלבלוי

תיק חיצוני: 144120/2017

הצורך בהחמרה בענישה בעבירות מסוג זה, אשר, בגזר דין שניתן לאחרונה (עפ"ג 4673-08-19 אבו מוסא נ' מדינת ישראל (להלן: "פרשת אבו מוסא")), אף הוכרו כ"מכת אזור" – הוא ברור ואף מתבקש.

סיכומו של דבר, בכל הנוגע לאחזקת נשק אוטומטי, מסוג רובה סער, המתחם הנוהג כיום הוא בין 18 – 36 חדשי מאסר בפועל. בנוגע לאחזקת תחמושת בכמות כפי שהוחזקה כאן (2 מחסניות עם כדורים) – עד 6 חדשי מאסר בפועל.

אשר למתחם הענישה הכולל בתיק זה, בגין האירוע כולו, כלומר הן החזקת רובה הסער והן החזקת התחמושת – יועמד המתחם בין 20 ועד 40 חדשים מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בענינו של הנאשם

פרשת אבו מוסא: בתחילת החודש, ניתן פסק דין בערעור על חומרת העונש, בענינו של נאשם, שנתפס מחזיק נשק מסוג תת מקלע מאולתר, כשכתב האישום תוקן, כך שהוסכם, שהנשק הוחזק על ידו לתקופה קצרה ביותר, בת 10 ימים בלבד – והושת עליו עונש מאסר בפועל בן 18 חדשים. ערעור ההגנה נדחה, תוך שבית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, אף אישר את מתחם הענישה, כפי שנקבע שם ואף קבע, כי המדובר ב"מכת אזור הדרום".

באבחנה מפרשת אבו מוסא דלעיל – במקרה דנן, המדובר בהחזקת נשק תקני ואף תחמושת מתאימה, בתוך מחסניות, מוכנה לשימוש וכן בנאשם בעל הרשעה קודמת, במאטריה דומה (אחזקת נשק קר). כך שענינו של הנאשם דנן - חמור יותר.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם: אמנם, הנאשם אינו צעיר ואין אינדיקציה על מעורבות עברנית או מעורבות שלילית אחרת (למעט הרשעתו הקודמת).

מנגד, המדובר בנאשם, אשר, כפי שמסר בדבריו לקצינת המבחן, מוכר כאדם מכובד וכ"שיד" וככזה – מהווה דמות, אליה נשואות עיני אחרים.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט תשרי תש"פ
28 אוקטובר 2019

ת"פ 17-04-19242 מדינת ישראל נ' אלבלוי

תיק חיצוני: 144120/2017

המדובר באדם מבוגר, בעל נסיון חיים, אשר – גם זאת לדבריו – פועל לפתרון סכסוכים בין פלגים שונים במגזר. ממרומי נסיונו – היה עליו להיות מודע לפוטנציאל הקטלני שבאחזקת נשק מסוג זה, ומדברו האחרון אף עולה בבירור, כי אכן הוא מודע לכך, ואף טען, כי מבכה על אבדן החיים בשל הסכסוכים האלימים התדירים, בהם מעורבים כלי נשק חם.

סוג הנשק שהוחזק – נשק תקני, מסוג רובה סער אוטומטי – אינו כזה, אשר ניתן לטעון, כי הוחזק כמזכרת, לצורך הגנה עצמית, או אפילו "לעת מצוא". המדובר בנשק קטלני, התקפי, וכאמור, אף הוחזק עם תחמושת מוכנה לשימוש, מסודרת במחסניות.

הנשק והתחמושת אף הוחזקו (אם כי לא בכפיפה אחת) בבית מגורים, בו ישנם אחרים – נשים וילדים – בעלי נגישות אליו.

כעולה מהתסקיר, מחלק הנאשם זמנו בין מדינת ישראל לבין ירדן. כך שהמדובר במי שעלול להחשף, מעת לעת, לגורמים שונים, ללא פיקוח.

הוסף לאמור, בניגוד למקרה המתואר בפרשת אבו מוסא דלעיל, כאן – הוחזק הנשק – על פי עובדות כתב האישום המתוקן – לתקופה ארוכה מאוד, בת 17 שנים. כך שהיה בידי הנאשם סיפק להפנים ולכלכל משמעות מעשיו ולהסגיר הנשק לרשויות החוק (כפי שלדבריו - עשה בנשק אחר שנותר מאותו הדוד – אותו בחר למסור למשטרה). צא ולמד, כי ההחלטה להותיר נשק זה בידיו – היתה החלטה מודעת, בשום שכל, ומכאן גם – שעל הנאשם לשאת באחריות על החלטתו זו וליתן הדין עליה.

מדי יום שומעים אנו על האלימות הפושה באזור מגוריו של הנאשם ובחברה בכלל, אשר, עד כה, כבר גבתה חיים רבים. הנאשם, אשר – מדבריו בבית המשפט עולה – כי מודע היטב להיקף הבעיה ולעמקה – בחר להחזיק נשק קטלני, מוכן לשימוש – בד בבד עם היותו "שיד" העוסק בפתרון סכסוכים!

אשר לטענת ההגנה, לפיה הוחזק הנשק ללא שימוש זמן רב – לא הוצגו ראיות לסתור טענה זו, אך יאמר, כי הנשק הוחזק בבית מגורים, נגיש, כשאינו מוטמן בסליק או במחבוא כלשהו; כמו כן, כעולה מכתב האישום המתוקן, נתפס הנשק בעקבות פעילות יזומה, אשר, כדברי התביעה, נערכה בעקבות מידע מודיעיני קונקרטי. אין המדובר בנשק, שנתפס במקרה, והדבר מלמד על כך, שדבר קיומו של הנשק נחשף בסמוך לתפיסתו (כלומר, הנשק לא היה טמון ודבר קיומו לא נשכח).

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט תשרי תש"פ
28 אוקטובר 2019

ת"פ 17-04-19242 מדינת ישראל נ' אלבלוי

תיק חיצוני: 144120/2017

1 תסקיר שירות המבחן אינו מלמד על מצוקה או בעיה מיוחדת ממנה סובל הנאשם. אף לא נטען, כי
2 נתון תחת איום כלשהו. ההיפך הוא הנכון – המדובר במי שחי ברווחה יחסית; נשוי, או היה נשוי,
3 לשלוש נשים שונות; מחזיק במיניבוס; מפרנס מספר בתי אב של משפחתו הן בארץ וכן בירדן ולדבריו
4 בעצמו – משמש כדמות מכובדת ומנהיגותית.

5
6 בהיעדר בעיה כלשהי ממנה סובל הנאשם – הטענה טיפול – ומשלא התרשם שירות המבחן למבוגרים,
7 מנזקקות טיפולית ולא הציג תכנית טיפולית - אין גם מקום לסטיה ממתחם הענישה מטעמי שיקום,
8 כפי עתירת ההגנה. כבר נאמר לא פעם, כי "שיקום" אינו בגדר מילת קסם, אשר תצדיק סטיה ממתחם
9 הענישה בכל עת.

10
11 אם יקל בית המשפט עם נאשם במעמד שכזה – מה יאמרו אזובי הקיר, כלומר – אותם צעירים, שאינם
12 בעלי נסיון חיים כדוגמת זה של הנאשם ואשר עיניהם נשואות אליו.

13
14 לכל אלה יש להוסיף – כי הנאשם הורשע, בעבר, בעבירה דומה, שענינה אחזקת כלי נשק – אמנם, נשק
15 קר - אך כלי נשק. לענין זה, יצוין, כי לו היתה התביעה הכללית עותרת להפעיל המאסר המותנה
16 שהושת בגין אותה עבירה – נראה, כי היה מקום להיעתר לכך, שכן, מבחינת מהות העבירה – העבירה
17 של אחזקת נשק קר נכללת גם בעבירה החמורה יותר, שענינה - אחזקת נשק חם. והלא, המבחן להפרת
18 התנאי אינו מבחן טכני פורמאלי, אלא מבחן מהותי עניני (ראו פרופ' י" קדמי, **על סדר הדין בפלילים**
19 – **הדין בראי הפסיקה**, מהרורה מעודכנת, תשס"ט – 2009, חלק II(ב), ע' 1686 – 1690).

20
21 הנאשם נתפס בעבירה דן – בטרם פקעה תקופת התנאי שהושתה עליו בגין העבירה הקודמת.

22
23 עם זאת, משלא עתרה התביעה כאמור, ואף לא הגישה גזר הדין הקודם, להוכחת המאסר המותנה,
24 במסגרת הראיות לעונש – לא יופעל המאסר המותנה.

25
26 מכלול הנתונים שהוצגו, לרבות העובדה, כי הנאשם נתפס, זמן לא רב לפני הסתבכותו בעבירה דן,
27 מחזיק נשק קר, נשפט, בין היתר, לעונש מאסר מותנה והדבר לא הרגיעו – מצביעים לכיוון ענישה,
28 שאינה על הרף הנמוך של המתחם.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט תשרי תש"פ
28 אוקטובר 2019

ת"פ 17-04-19242 מדינת ישראל נ' אלבלוי

תיק חיצוני: 144120/2017

1 ברם, לנוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם – ובעיקר - גילו המבוגר; הפרטים שנמסרו בנוגע למצבו
2 הבריאותי (על אף שלא בוססו בראיות) – וכן לנוכח הודאתו באשמה (אם גם לאחר שנמסרה, בתחילה,
3 כפירה והתיק נקבע לשמיעת ראיות) – כמו גם, לאור התקופה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים (אם
4 גם לא היתה הגבלה מלאה על תנועותיו במרביית הזמן) - לא ימצה בית המשפט עמו את הדין ועונשו
5 יועמד על הצד הנמוך של המתחם.

6
7 בנוסף, יושתו על הנאשם ענשי מאסר מותנה, הן בגין אחזקת נשק חם והן בגין אחזקת תחמושת או
8 נשק שאינו נשק חם; וכן עיצום כספי מרתיע בדמות קנס, בין היתר לנוכח כך, שהנשק המדובר הוא
9 נשק תקני, אוטומטי בעל שווי כספי לא מבוטל.

10
11 סוף דבר, דן בית המשפט את הנאשם לענשים כדלקמן:

12
13 א. 20 חדשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה, על פי רישומי שב"ס;

14
15 ב. 12 חדשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שהנאשם לא
16 יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977, פרק ח' סימן א', למעט עבירה בניגוד לסעיף
17 144(א) סיפא לאותו חוק;

18
19 ג. 6 חדשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שהנאשם לא יעבור
20 עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977, סעיף 144(א) סיפא או סעיף 186;

21
22 ד. קנס בסך 25,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.01.20.

23
24 ככל שלא תוגש בקשה אחרת מטעם מי מהצדדים בתוך 45 ימים, יחולטו המוצגים בתיק החקירה,
25 לרבות כלי הנשק והתחמושת נושא כתב האישום.

26
27 הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

28
29 עותק ההחלטה יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט תשרי תש"פ
28 אוקטובר 2019

ת"פ 17-04-19242 מדינת ישראל נ' אלבלוי

תיק חיצוני: 144120/2017

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תש"פ, 28 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.

רון סולקין, שופט